

ceasta, uă notă explicativă despre turnul Col-
ții e neapărată.

Și neapărată e și pentru proverbulă «*Două
muieri ș' uă găscă facă târgulă Cucului*» (1),
de óre-ce, pre-cătú sciú, «târgulă Cucului» nu
mai există de cătú la Iași. Acum vre 18 ani,
esista și 'n București, la 'ntâlnirea stradelorú
Brezoianu și Belvedere, unde salahorii și bi-
dinăresele, doicele, samsarii și slugile asceptaú
mușterii ce-aveaú nevoieá d'a lorú muncă și
bună-voință.

Cu tóte astea, originea đicalei trebuie că-
tată 'n cele ce se petrecú la Iași. Aci «târ-
gulă Cucului» e renumitú prin învălmășéla și
huietulú ce facú Jidanií în tocmielile și vên-
đerile lorú de vechituri și de alte obiecte.
Đicétorea dérú biciuiesce vorbăria femeieșcă,
spuindu-ne că gâgăitulú unei găsce și palavrele
a două muieri suntú în stare să te asurđescă,
ca și sgomotulú celú grozavú din Târgulú-
Cacului.

Iaté cam de ce esplicări trebuiescú însoțite
aceste proverbe. Fără dênsele, rămânú mute.
Cititorulú, dup' uă lungă, dérú zadarnică fră-
mântare de creierii, aruncă cartea de ciuda
editorului.

Subt litera *A* de la paginile 2 și 3, citescú
dicétorile :

. Totú *alba* 'n doi bani

. Ascéptă 'ntăiú să vedemú *alba* 'n căpistere.

(1) Prov. Rom. de Hințescu, pag. 113.